

2. ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

A'. Σχέσεις Λαών

1. Κρίνεται **αναγκαία** η **γνωριμία με άλλους λαούς**, διότι η εθνική αυτογνωσία ενισχύεται με τη διεθνική και διακρατική γνωριμία. Ο άνθρωπος πρέπει να νοείται ως “κοσμοπολίτης”, πολίτης της ανθρωπότητας. Το διακρατικό ενωτικό πνεύμα, οδηγεί στην **αδελφοποίηση** των Λαών της γης και βοηθεί στην αντιμετώπιση και λύση κοινών προβλημάτων, την ανάπτυξη και την πρόοδο. Η αλληλογνωριμία και φιλική σχέση των Λαών, εξ άλλου, εγγυάται την παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία, καθολικό αίτημα των καιρών μας, στην προοπτική μιας **πανανθρώπινης κοινωνίας**. Έτσι, όμως, πραγματοποιείται η υπέρβαση της πολιτικής, ιδιαίτερα των ισχυρών, που κατευθύνεται από το συμφέρον.

2. **Προτείνεται:** Η συσπείρωση των Λαών-Κρατών να γίνεται με σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου, με πνεύμα ειρήνης και βαθμιαίας κατάργησης των συνόρων. Ένα διεθνές κίνημα για την **παγκόσμια ενοποίηση** είναι αναγκαίο, στην πορεία για παγκόσμια κοινότητα, παγκόσμιο νόμισμα και Οικουμενική Κυβέρνηση (είδος παγκόσμιας Κοινοπολιτείας). Αυτό όμως δεν σημαίνει υποταγή στη μονοκρατορία κάποιας Υπερδύναμης, αλλά δυνατότητα **συνεργασίας** σε όλους τους τομείς (πνευματικό, πολιτιστικό, κοινωνικό, οικονομικό). Θα είναι όμως **κοινωνία ισοτιμών μελών**, αφού απαιτείται η διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων κάθε λαού, **σεβασμός των πολιτιστικών ιδιαιτεροτήτων** του και της εθνικής ταυτότητάς του. Αυτά είναι δυνατά με την προτάνευση της λογικής, την άρση της αποικιοκρατικής ή της πολιτικής της ανάμειξης στα εσωτερικά άλλων λαών, καθώς και με τη δίκαιη κατανομή του πλούτου. **Η συμβολή διεθνών Οργανισμών**, όπως ο Ο.Η.Ε. ή η Ε.Ε., κρίνεται αναγκαία, όπως και η ίδρυση νέων. Προβάλλεται δε ιδιαίτερα η σχετική ευαισθητοποίηση του επιστημονικού κόσμου, των Μ.Μ.Ε., της UNICEF κ.λπ. Οι Νέοι όλων των Χωρών καλούνται να βοηθήσουν ιδιαίτερα σ' αυτή την κατεύθυνση. Ευκατρία είναι η καθιέρωση της Ελλάδας ως διεθνούς αμφικτυονικού κέντρου με τη μόνιμη τέλεση σ' αυτήν των Ολυμπιακών Αγώνων ή την εγκατάσταση σ' αυτήν του Ο.Η.Ε.

B'. Ευρωπαϊκή Ενοποίηση

1. Κρίνεται **αναγκαία** για την πρόοδο και ευημερία των Λαών της Ευρώπης, ελπίζεται δε, ότι θα διευρυνθεί. Είναι εμφανείς, όμως, οι **δυσκολίες προσαρμογής** της Ελλάδας, διότι επικρατεί ακόμη ανισότητα Βορρά-Νότου και η εικόνα της Χώρας μας δεν είναι καλή. Η ευρωπαϊκή πολιτική διεξάγεται **ερήμην της Ελλάδας** και των άλλων μικρών εθνών και οι “Μεγάλοι” αποφασίζουν με βάση τα συμφέροντά τους. Η Ελλάδα δικαιούται μια καλύτερη μεταχείριση, διότι ο πολιτισμός της βρίσκεται στα πνευματικά θεμέλια της Ευρώπης.

Από μιαν άλλη οπτική, **το ευρωπαϊκό όραμα αμφισβητείται** και η ένταξή μας στην Ε.Ε. κρίνεται επικίνδυνη πολιτιστικά και οικονομικά, ο δε κίνδυνος εντοπίζεται, κυρίως, στην ενδεχόμενη αποξένωση από την εθνική παράδοση, με συνέπειες δυσμενείς στην εθνική ταυτότητα και τα συστατικά της. Ελέγχονται η χρήση των κοινοτικών κονδυλίων, οι αδυναμίες της ελληνικής κοινοτικής πολιτικής και οι αρνητικές επιπτώσεις (ανεργία, ανυποληψία μετα-

ξύ των Εταίρων). Για πολλούς η **ένταξη** μας στην Ε.Ε. είναι **καταστροφική**, ενώ για άλλους **ευεργετική**, ως αποτρεπτική του κινδύνου απομόνωσης της Ελλάδας, στην προοπτική ανάπτυξης της Ε.Ε ως αντίρροπης δύναμης απέναντι στις Η.Π.Α.

2. Προτείνονται: Η δραστηριοποίηση της Ελλάδας, έστω και σε μια Ευρώπη δύο ταχυτήτων, και η ανάπτυξη από τη Χώρα μας κοινοτικής πολιτικής. Αναγκαία, όμως, είναι η έστω εκ των υστέρων **ενημέρωση** και διεξαγωγή δημοψηφίσματος για αποφάσεις, όπως εκείνη του Μάαστριχτ. Η συμμετοχή στην παραγωγική διαδικασία, η **απορρόφηση των κονδυλίων** και η αξιοποίηση των ευκαιριών για τη βελτίωση της εικόνας της Χώρας μας και τη δυναμική της παρουσία. Η δραστηριότερη συμμετοχή των Ευρωβουλευτών μας και η προώθηση της **Ευρωπαϊκής παιδείας**, με παράλληλη αλλαγή νοοτροπίας και προσπάθεια εκσυγχρονισμού. Ενίσχυση του ρόλου της Ελληνικής νεολαίας (“Πρεσβείες νέων”), εφαρμογή του προγράμματος “Σωκράτης”, καθιέρωση μαθήματος **ευρωπαϊκής ιστορίας** (γνώση της ιστορίας των Ευρωπαϊκών Λαών) και ευρωπαϊκής αγωγής και προώθηση του ρόλου της Ελλάδας. Από πολλούς αυτό νοείται ως παράλληλη εθνική συσπείρωση και έκφραση της αυτοσυνειδησίας, διατήρηση της **πολιτιστικής ιδιαιτερότητας** και προβολή της εθνικής παράδοσης και γλώσσας, με ταυτόχρονη σύσφιξη των σχέσεων των Μεσογειακών και Βαλκανικών Χωρών. Συνάμα όμως, προτείνεται έξοδος της Χώρας από την Ε.Ο.Κ. και το ΝΑΤΟ ή επαναπροσδιορισμός και αναβάθμιση του ρόλου μας σ' αυτά. Χρήσιμα θεωρούνται η θεσμοθέτηση Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Νέων με συμβουλευτικό χαρακτήρα. Συνιστάται η συχνότερη χρήση από τη Χώρα μας του δικαιώματος του “βέτο”.

Γ'. Ειδικές σχέσεις Ελλάδας-Ε.Ε.

1. Η πράξη αποδεικνύει, ότι γενικά η Ελλάδα δεν έχει φίλους, αλλά συνεχίζεται η εξάρτησή της από νέες “προστάτιδες δυνάμεις”, που αναμιγνύονται στα εθνικά μας θέματα και επηρεάζουν την εξωτερική πολιτική μας. Δεν λαμβάνεται υπόψη, κατά κανόνα, η ιστορική προσφορά της Ελλάδας στην Ευρώπη, αλλά και πρόσφατα στην παγκόσμια ειρήνη. Παραποιείται η ιστορία μας. **Η Ε.Ε. δεν εγγυάται λύση** των προβλημάτων μας, δεν υποστηρίζει αποφασιστικά τα εθνικά θέματά μας (π.χ. περίπτωση τουρκικής απειλής) και **οι γείτονες** μας γίνονται **απειλητικοί** με την **ανοχή των “Μεγάλων”**. Οι Έλληνες νέοι αισθάνονται **πίκρα** γι' αυτή τη συμπεριφορά των Εταίρων μας. “Θέλουν την Ελλάδα μικρή”, ώστε εύκολα να την “παραγκωνίζουν” και να την “εκμεταλλεύονται”.

2. Προτείνεται: Η Χώρα μας να απαιτεί από τους άλλους κατανόηση, σεβασμό και υποστήριξη, χωρίς, όμως, να στηρίζεται τυφλά μόνο σ' αυτούς. Αναζήτηση πραγματικών **συμμάχων** στα εθνικά μας θέματα με ρεαλισμό (όχι “ρομαντισμό!”), χωρίς να εμπιστεύεται καμιά “Υπερδύναμη”. Ενδείκνυται η λήψη μέτρων, όπως λ.χ. μείωση των εισαγωγών από τις εχθρικές ευρωπαϊκές χώρες και η διεκδίκηση των πολεμικών αποζημιώσεων, που δεν καταβλήθηκαν.

Δ'. Τρίτος Κόσμος

1. Διαπιστώνονται **τεράστιες αντιθέσεις** ανάμεσα σε αναπτυγμένες και υπανάπτυκτες

χώρες. Στις δεύτερες υπάρχει **πείνα και εξαθλίωση**. Τα αίτια της δυστυχίας εντοπίζονται κυρίως στους ανταγωνισμούς των ισχυρών, που αντανακλώνται στη ζωή των αδυνάτων. Βασικό πρόβλημα είναι και ο υπερπληθυσμός. Η αθλιότητα των συνθηκών πλήττει, κυρίως, την παιδική ηλικία (**παιδική θνησιμότητα**) και οδηγεί στην πείνα, την αλλοτρίωση, την εγκληματικότητα. Η ανάγκη για βοήθεια είναι άμεση, λείπει δε ως τώρα η οργανωμένη παρέμβαση, διότι απουσιάζει το αληθινό ενδιαφέρον.

2. Προτείνονται: Εκδήλωση ενδιαφέροντος, **δικαιότερη κατανομή του παγκόσμιου πλούτου** με άρση της αντινομίας: υπερεξοπλισμοί-πείνα “τρίτου κόσμου”. Περιοχές στα κονδύλια της άμυνας, ενίσχυση της παραγωγικότητας των τριτοκοσμικών χωρών, επιχειρηματική δραστηριότητα για δημιουργία θέσεων εργασίας, απεξάρτησή τους από “προστάτες”, έλεγχος γεννήσεων, ιατρική και φαρμακευτική βοήθεια, καταπολέμηση του ρατσισμού, ενίσχυση της δράσης οργανισμών, όπως η UNICEF, πολιτιστική ανάπτυξη, ηθική συμπαράσταση και δραστηριοποίηση των Νέων μας στην κίνηση αυτή (Παιδεία, Τέχνη, Αθλητισμός κ.λπ.).

Ε'. Ειρήνη

1. Διαπιστώνεται, ότι **τα συμφέροντα των ισχυρών** προκαλούν κρίση στην παγκόσμια ειρήνη, με συνέπειες στην παραγωγή και την κοινωνική ομαλότητα, τον πολιτισμό και την πρόοδο. Ο κόσμος μας ζει κάτω από την απειλή του πολέμου και οι νέοι βλέπουν να **εξατιμίζεται το όραμά τους για μια παγκόσμια κοινωνία χωρίς τη φρίκη του πολέμου**. Η επεκτατική, όμως, πολιτική απαιτεί εξοπλισμούς, που συντηρούν το πολεμικό κλίμα. Σ' αυτό συνεργούν οι "φουνταμενταλιστικές" ιδεολογίες και όλοι οι φανατισμοί. **Ο κίνδυνος πυρηνικού ολέθρου** είναι ορατός, με τη συνεχή ενεργητικότητα των πολεμικών Βιομηχανιών, την προώθηση των πυρηνικών εξοπλισμών και την εξάπλωση πολεμικού υλικού.

2. Κρίνονται επιβεβλημένα: **Ο αγώνας για την ειρήνη** και τη συναδέλφωση των λαών, με ανάλογη ενεργοποίηση και κινητοποίηση των πολιτών. Η Ελλάδα να διεκδικήσει σ' αυτό πρωταγωνιστικό ρόλο και την ανάδειξή της σε Κέντρο ειρήνης. Καλλιέργεια ειρηνικού αντί πολεμικού πνεύματος, με τη βοήθεια των κοινωνικών θεσμών (φιλειρηνική δράση θρησκείας, ανθρωπιστική παιδεία, εξάλειψη ανισοτήτων και αντιθέσεων, βελτίωση ανθρωπίνων σχέσεων, οργάνωση και ενίσχυση φιλειρηνικών κινήματων) και ανάλογη **ευαισθητοποίηση και δραστηριοποίηση της Νεολαίας** (απαγόρευση της διακίνησης παιδικών πολεμικών μηχανισμών), προώθηση του διαλόγου και του αλληλοσεβασμού. Περιορισμός και διάλυση των στρατιωτικών μηχανισμών, ενίσχυση του ρόλου των Διεθνών Οργανισμών (ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, ΕΕ) για **ειρηνική επίλυση** διαφορών και προώθηση μιας Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Συναδέλφωσης. Έλεγχος των εξοπλισμών για την προοδευτική κατάργησή τους και το γενικό αφοπλισμό. Ενίσχυση του πνεύματος του Ολυμπισμού (αθλητισμού) και εξάπλωση της παγκόσμιας γλώσσας (ESPERANDO). Επιστροφή της επιστήμης (διεθνή συνέδρια), της τέχνης, και των πολιτιστικών εκδηλώσεων. Κυρίως απαιτείται **παγκόσμια συνεργασία** για την κατάργηση των πυρηνικών όπλων και **αποπυρηνικοποίηση** των Βαλκανίων, της Μεσογείου και όλου του κόσμου. Η Ελλάδα να κηρυχθεί αποπυρηνικοποιημένη ζώνη και να τηρεί ουδετερότητα. Να καταδικάσει δε, έστω και εκ των υστέρων, τις πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας. “Κάντε κάτι για την ύπαρξη της γης στις επόμενες γενεές” - είναι η έκκληση ενός εφήβου!

II. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

A'. Εξωτερικές Υποθέσεις

1. Ελληνοτουρκικές σχέσεις

α. Η Τουρκία συνιστά τον αισθητότερο κίνδυνο για τη Χώρα μας και τη μεγαλύτερη απειλή της εδαφικής μας ακεραιότητας. Είναι μόνιμη πρόκληση. Επιδιώκει αναθεώρηση του **Status quo**, αμφισβητώντας την ελληνικότητα εδαφών μας και διεκδικώντας παραχωρήσεις εκ μέρους μας. Είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη, διότι είναι υπερεξοπλισμένη και με την επεκτατική της διάθεση ανατρέπει την ισορροπία στο Αιγαίο. Ενεργεί με θράσος, απορρίπτοντας τις διεθνείς συμβάσεις, στηριζόμενη στην πληθυσμιακή υπεροχή της. Αποθρασύνεται, όμως, και λόγω της στάσης των Μεγάλων Δυνάμεων. Η **κρίση** στα εθνικά μας θέματα επιτείνεται από την **τουρκική προπαγάνδα**, ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές. Ο αντίκτυπος για μας επικεντρώνεται στην Κύπρο, τη Θράκη, το Αιγαίο, την Ίμβρο, τη Μακεδονία, τον Ελληνισμό της Πόλης και στην εθνική οικονομία μας. Η υπόθεση των βραχονησίδων Ίμιας δεν διατάραξε μόνο τη σχέση μας μαζί της, αλλά έκαμε σαφείς, τις προθέσεις της. Εκμεταλλεύθηκε την αδυναμία της πολιτικής μας ηγεσίας και την υποχωρητικότητα της, ως και το “φαρισαϊσμό” της αντιπολίτευσης. Η Τουρκία έχει καλύτερη εξωτερική πολιτική. Στην κρίσιμη στιγμή μας έλειψε η **πανεθνική ενότητα**. Η παρατεινόμενη, όμως, αντιπαλότητα οδηγεί στον οικονομικό μαρασμό και των δύο χωρών. Η φιλία με την Τουρκία αποδεικνύεται ουτοπική.

β. *Ενδεικνύόμενα μέτρα:* Σταθερή και δυναμική πολιτική με άμεση απάντηση (“**Η Ελλάδα να υψώσει το ανάστημά της**”). Λήψη μέτρων: π.χ. διακοπή διπλωματικών σχέσεων, επιθετικότερη στάση μέχρι πολέμου (αν χρειασθεί) και κυρίως πληθυσμιακή, οικονομική και πολιτική ανάπτυξη των παραμεθόριων περιοχών μας. Η ψυχραιμία και **αυτοσυγκράτηση** δεν σημαίνουν ηττοπάθεια, ούτε και έλλειψη αποφασιστικότητας. Κυρίως απαιτείται **ενιαία στάση** Κυβέρνησης-Αντιπολίτευσης. Ευαισθητοποίηση του λαού και **συσπείρωση** της κοινής γνώμης. Ευρεία πληροφόρηση των Εταίρων και συμμάχων μας, αντιμετώπιση δραστηκά της τουρκικής προπαγάνδας, **επέκταση των χωρικών υδάτων** μας στα 12 μίλια και (για αντιπερισπασμό) διεκδίκηση ιστορικών εδαφών μας και ίσως προσάρτηση της Κύπρου στην Ελλάδα. Ευρωπαϊκή θωράκιση της Ελλάδας (και ιδίως εκμετάλλευση της θέσης μας στην Ε.Ε., ώστε να γίνει επίσημα δεκτή η σύμπτωση των συνόρων Ελλάδας-Ευρώπης), επιμονή στο “βέτο” για την οικονομική στήριξη της Τουρκίας και αποτροπή της ένταξής της στην Ε.Ε. Ο διάλογος για την υφαλοκρηπίδα δεν αποκλείει την προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, μολονότι αυτό δεν είναι η λύση. Παράλληλα: έμπρακτη συμπαράσταση στους Κούρδους, υποστήριξη Ελλήνων Κων/λεως και συνεργασία με χώρες που βρίσκονται σε σύγκρουση με την Τουρκία (Ρωσία, Συρία, Ιράκ, Ιράν κ.λπ.). Πλήρης ένταξη του μουσουλμανικού στοιχείου της Θράκης στο ελληνικό κοινωνικό σύστημα. Επιμονή στο θέμα της Ίμιας (εγκατάσταση κτηνοτροφικών μονάδων, χτίσιμο εξωκκλησιών). Δεδομένου, όμως, ότι υπάρχει διάσταση Λαού-Κυβερνήσεων, απώτερος στόχος μας πρέπει να είναι η βελτίωση των σχέσεων και τελικά η **συμφιλίωση των Λαών** μας. Από κάποιους προτείνεται η συνεκμετάλλευση του Αιγαίου με την Τουρκία και ο “εξευρωπαϊσμός” της.

2. Κρίση στα Βαλκάνια

α. Οι σχέσεις των βαλκανικών λαών, λόγω της διαλύσεως της πρώην Γιουγκοσλαβίας, παρουσιάζονται οξυμμένες με κίνδυνο επεκτάσεως των συγκρούσεων. Η σκόπιμη παρέμβαση της Τουρκίας επιτείνει την κατάσταση, ώστε και η Χώρα μας, παρά τη σημαντική θέση της στα Βαλκάνια, να ζει μέσα σε **κλίμα ανησυχίας**. Η στάση της Αλβανίας και κυρίως, των Σκοπίων, επηρεαζομένων και από την Τουρκία και τους καλυπτόμενους “προστάτες” τους, αναπτύσσεται στο πλαίσιο αυτό, παρά τη διάθεση της Χώρας μας να διατηρήσει τις **φιλικές** της **σχέσεις** με όλες τις γειτονικές χώρες στην περιοχή των Βαλκανίων.

β. Για τη διατήρηση της καλής γειτονίας **απαιτείται τόλμη**, γενναιότητα και αξιοποίηση όλων των προσφερομένων δυνατοτήτων: π.χ. διπλωματικές, επιστημονικές και καλλιτεχνικές επαφές, επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, κοινό αναπτυξιακό πρόγραμμα, συνέχιση των εκκλησιαστικών-πνευματικών σχέσεων (ενοποιητικός ρόλος Ορθοδοξίας), **προώθηση της συμμαχίας** έναντι της Τουρκίας και άνοιγμα της Ελλάδας μέσω των Βαλκανίων προς την Ανατολική Ευρώπη. Επίσης, η Ελλάδα να εκπροσωπεί τα Βαλκάνια στην Ε.Ε. Ανάγκη αναζήτησης νέων δεδομένων για την **προσέγγιση των γειτόνων μας** και θέληση από την Ελλάδα ανάληψης ηγετικού πολιτιστικού ρόλου, που της αναγνωρίζεται - λόγω της κοινής πίστης και ιστορίας - από τους άλλους Βαλκανικούς λαούς. Οι νέοι μπορούν να αναπτύξουν σημαντική δράση σ' αυτή την κατεύθυνση (Τα ελληνικά Παν/μια να προσελκύουν βαλκάνιους φοιτητές). Ειδικά μέτρα: **Βουλή Βαλκανικών Χωρών**, με την Ελλάδα ως μοχλό των εξελίξεων. Ίδρυση Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας Βαλκανίων (εφαρμογή του σχεδίου του Ρήγα Βελεστινλή), αναβάθμιση του Χρηματιστηρίου Θεσ/κης, ίδρυση Παραυξείνιας Τράπεζας και, ενδεχομένως, στρατιωτική συνεργασία με τη Βουλγαρία. Υπάρχουν και οι προτάσεις για αποδέσμευση από τη συμμαχία των Ευρωπαϊκών Χωρών, ενίσχυση των Σερβοβοσνίων και επιστροφή του στρατού μας από τη Βοσνία.

3. “Σκόπια” (FYROM)

α. Κύριο θέμα για τη χώρας μας και τα Βαλκάνια είναι το “Σκοπιανό”, **καρπός και εσφαλμένων χειρισμών** της Ελληνικής πολιτικής στο παρελθόν. Είναι βαρύ πλήγμα για τη Χώρα μας και το κύρος της στο Εξωτερικό. Η οικονομική δυσχέρεια των Σκοπίων και οι αναγκαστικές εξωτερικές εξαρτήσεις τους, σκληρύνουν τη στάση τους και αυξάνουν την προκλητικότητα τους. Διακρίνονται **επεκτατικές τάσεις** εις βάρος της χώρας μας, το δε όνομα (“Μακεδονία”), που διεκδικούν, οδηγεί έμπρακτα σε **παραποίηση της ιστορίας μας**. Οι συνεχείς υποχωρήσεις μας και η συμμαχική στάση οδήγησαν την Ελλάδα σε ανεπίτρεπτες μειώσεις.

β. **Προτείνονται:** Από άλλους **ανάπτυξη φιλικών σχέσεων** και υποστήριξη της μικρής Χώρας ως αντίβαρο στο υποκινούμενο από την Τουρκία μουσουλμανικό τόξο, οικονομική δραστηριότητα της Χώρας μας εκεί και πολιτιστικές σχέσεις. Άλλοι, όμως, προτείνουν **σκληρή πολιτική** και δυναμική στάση, συνέχιση του εμπόργκο και διαρκή ενημέρωση της διεθνούς κοινής γνώμης. Ως προς το **όνομα**, θεωρείται, γενικά, **ανεπίτρεπτος ο σφετερισμός** αυτού (“θέμα μέγιστης σημασίας”), ως και των παραγωγών του (μη διαπραγματεύσιμα μεγέθη). Άλλοι όμως προτείνουν σύνθετες ονομασίες, π.χ. “Νότια Σλαβονία”, ή “Σλαβομακεδονία”, ως μικρή **υποχώρηση**. Θεωρείται αναγκαία η συμφωνία στο θέμα αυτό των κομμάτων και η διενέργεια δημοψηφίσματος.

4. Κυπριακό

α. Διαπιστώνεται, ότι το παρατεινόμενο πρόβλημα της Κύπρου αποτελεί **χάινουσα πληγή** για το ελληνικό Έθνος και μόνιμη αγωνία για την πολιτική ηγεσία του. Η εισβολή της Τουρκίας συνδέει το Κυπριακό με τον τουρκικό επεκτατισμό, την καταπάτηση από την Τουρκία του διεθνούς δικαίου και την απόκρουση κάθε προσφοράς φιλίας εκ μέρους της Ελλάδας. Ο Ελληνισμός της Κύπρου και, κυρίως, οι πρόσφυγες αναμένουν **δίκαιη λύση**, μένει, όμως, ανοιχτή και η τραγική περίπτωση των αγνοουμένων. Αναγνωρίζεται ότι, ως ένα μεγάλο βαθμό, το πρόβλημα της Κύπρου είναι **δημιούργημα των Ισχυρών** (π.χ. Η.Π.Α.) και παρατείνεται λόγω της **χλιαρής στάσης του ΟΗΕ και της ΕΕ**, που αποδυναμώνει τις σχετικές προσφυγές. Κυρίως, πρέπει να κατανοείται όχι ως διακοινοτικό, αλλά ως διεθνές ζήτημα.

β. Πρέπει να **επιδιώκεται λύση “ελληνική”**: η ανεξαρτησία και η εδαφική ακεραιότητα της Κύπρου. Υπογραμμίζεται η **ανάγκη πανελλήνιας ομοψυχίας**, εφαρμογής του ενιαίου αμυντικού δόγματος, χάραξης μακροπρόθεσμης στρατηγικής, ισχυροποίησης της διαπραγματευτικής δύναμης της Κύπρου, ενίσχυσής της με πολεμικό υλικό, υποστήριξης της ένταξής της στην Ε.Ε. και συμπαράταξης στο πρόβλημα των προσφύγων και αγνοουμένων. Απώτερος στόχος πρέπει να είναι η **ειρηνική συνύπαρξη και πάλι των δύο Κοινοτήτων**.

5. Αλβανία (Β. Ήπειρος)

α. Παρά τις μέχρι τώρα διπλωματικές ενέργειες και τις αγαθές διαθέσεις της Ελλάδας, είναι αισθητή η αδιαλλαξία, ενίοτε, της αλβανικής πολιτικής ηγεσίας και η συνέχιση των εκ μέρους της προκλήσεων. Το πρόβλημα επικεντρώνεται στην **ελληνική μειονότητα της Αλβανίας** (Β. Ήπειρος), η κατάσταση της οποίας, παρά τα φαινόμενα, αποδεικνύεται τραγική. Η **συρρίκνωσή** της συνεχίζεται, αντιμετωπιζόμενη από μας με αδιαφορία. Σ' αυτό προσθέτονται κάποιες παραλείψεις του συνόλου της πολιτικής μας ηγεσίας. Εξοργιστική είναι η **ρατσιστική αντιμετώπιση** όχι μόνο των Αλβανών, αλλά και των Βορειοηπειρωτών, ειδικότερα, στη Χώρα μας.

β. Προτείνεται: Δυναμική εξωτερική **πολιτική και ευαισθητοποίηση** του λαού μας. Ανάπτυξη οικονομικών σχέσεων με τους γείτονες και εκπαιδευτικών προγραμμάτων, υποστήριξη των ελληνικών χωριών Β. Ηπείρου, απαίτηση επιστροφής της ελληνικής περιουσίας, όπου αυτή αφαιρέθηκε, διεκδίκηση των δικαιωμάτων των Ελλήνων, διευκόλυνση της επίσκεψής τους στην Ελλάδα, ενθάρρυνση της επικοινωνίας των νέων και **ενίσχυση της εκεί Ορθόδοξης Εκκλησίας**, για την απρόσκοπτη συνέχιση της μεγάλης αποστολής της.

Β'. Εσωτερικές Υποθέσεις

1. Θράκη και ακριτικές περιοχές

α. Διαπιστώνεται σωρεία προβλημάτων, αλλά και μειωμένο ενδιαφέρον γι αυτά. Ο **πληθυσμός** τους **συρρικνώνεται**, λόγω της εξωτερικής απειλής και της ολιγορίας της ηγεσίας (“ο λαός χόρτασε λόγια”). Η μετανάστευση (εσωτερική ή εξωτερική) επιτείνει την υπογεννητικότητα. Ο **μαρασμός**, κυρίως της Θράκης, είναι συνεχής. Κυριαρχεί αίσθημα ανασφάλ-

λειας και υπάρχει η εντύπωση, ότι είναι ανεπαρκής η **αμυντική κάλυψη**, κυρίως των νησιών του Αιγαίου. Η Θράκη παρουσιάζει **έλλειψη εκπαιδευτικών**. Εγκαταλειμμένο αισθάνεται και αυτό το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Η **μουσουλμανική μειονότητα** τρέφεται με την **τουρκική προπαγάνδα** (τουρκικό προξενείο Κομοτηνής), οδηγούμενη σε εκτουρκισμό. Οι **Πομάκοι**, Μουσουλμάνοι που αγαπούν την Ελλάδα, είναι και αυτοί στο έλεος της τουρκικής προπαγάνδας. Γενικά λείπουν οι βασικοί παράγοντες, που θα ενισχύσουν τον Ελληνισμό και θα βοηθήσουν την παραμονή του εκεί και την ανάπτυξή του.

β. Απαιτείται δραστηριοποίηση της ελληνικής πολιτικής, ενώ προτείνονται συχνές επισκέψεις υπουργών, **ανάπτυξη έργων** (συγκοινωνία, αρδευτικά, αντιμετώπιση της ανεργίας, ανάπτυξη του τουρισμού, καταπολέμηση της υπογεννητικότητας, εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου, οικονομικά κίνητρα, ανάπτυξη του εμπορίου, **βελτίωση συνθηκών διαβίωσης**) για τη συγκράτηση του πληθυσμού και την προσέλκυση παλιννοστούντων. **Στήριξη** του Δ.Π.Θ. και ίδρυση Πανεπιστημιακού “Τμήματος Περιβάλλοντος και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας”.

Ειδικότερα γίνεται λόγος για **ίδρυση αρχαιολογικού πάρκου** στη Μαρώνεια, ανάπτυξη της ιχθυοκαλλιέργειας, ελικοδρόμιο, ανάπτυξη συγκοινωνίας με τα νησιά του Αιγαίου, αξιοποίηση των υδροβιότοπων του Έβρου, ίδρυση πυρηνικού εργοστασίου κ.λπ. Αντίστοιχα αιτήματα έχουν και τα νησιά του Αιγαίου (ενίσχυση της οικονομίας, τόνωση του εθνισμού, ανάπτυξη των συγκοινωνιών, βελτίωση των αεροδρομίων). Ειδική **μέριμνα** προτείνεται για τους Πομάκους, καθώς και για τη μουσουλμανική μειονότητα (σχολεία, ελληνική γλώσσα, ειρηνική συνύπαρξη με το χριστιανικό στοιχείο) για την αντιμετώπιση “των πρακτόρων της Άγκυρας”. **Πολιτιστική ανάπτυξη** (θέατρα, μουσεία) χρειάζονται όλες οι ακριτικές περιοχές, και επίσης προώθηση της επικοινωνίας (τουρισμός, αθλητισμός) με την υπόλοιπη χώρα, για την εξάλειψη των προκαταλήψεων (“Δεν είμαστε Βούλγαροι ή Σκοπιανοί, όπως μας λέτε, αλλά Έλληνες”, τονίζουν οι μαθητές της Θράκης!).

2. Μειονότητες-Μετανάστευση-Πρόσφυγες

α. Τα οικονομικά και δημογραφικά **αδιέξοδα** και η πολιτική αστάθεια οδηγούν ξένους πληθυσμούς στη Χώρα μας. Αυτό οδηγεί ή στην αφύπνιση του ελληνικού πνεύματος της **φιλοξενίας** ή σε εμφάνιση **ρατσιστικής νοοτροπίας** απέναντι στους λαθρομετανάστες, αλλά και τους Έλληνες μετανάστες, Βορειοηπειρώτες ή Ποντίους. Προβλήματα: ανεργία, απουσία παιδείας και πολύπλευρη εκμετάλλυσή τους. Έτσι, οδηγούμαστε σε **κοινωνικό πρόβλημα** (βία, έγκλημα) και τη γενικότερη κοινωνική αρρυθμία. Αλλά και οι Έλληνες αγρότες, αναγκαζόμενοι σε εσωτερική μετανάστευση στα αστικά κέντρα, αντιμετωπίζουν ανάλογα προβλήματα. Απαιδευσία και **περιθωριοποίηση** αντιμετωπίζουν και οι Τσιγγάνοι, που μαζί με τους Αλβανούς, τους επαναπατριζόμενους Έλληνες και τους πρόσφυγες της Μ. Ανατολής υφίστανται τον κοινωνικό ρατσισμό μας.

β. Υποδεικνύονται *ως μέτρα θεραπείας*: η αποδοχή και ο **σεβασμός των “μειονοτήτων”**, η πλήρης ένταξή τους στην ελληνική πραγματικότητα, η βελτίωση των όρων διαβίωσής τους, η συμπερίληψη σε εκπαιδευτικά προγράμματα, προσπάθεια περιορισμού της εσωτερικής μετανάστευσης (ανάπτυξη της υπαίθρου και των ακριτικών περιοχών). Για τις ξένες μειονοτικές υποομάδες και τους πρόσφυγες, άλλοι εκπροσωπούν τη σκληρή στάση (έλεγχο των συνόρων, απέλαση αλλοδαπών εγκληματιών, παροχή απασχολήσεως μόνο στους νόμιμους) και άλλοι προτείνουν ανθρωπιστικό τρόπο αντιμετώπισης (κοινωνική ένταξη, εκχώρηση υπηκοότητας, **καταπολέμηση ρατσισμού**, κοινωνική περίθαλψη, αξιοποίηση του εργασιακού δυναμικού

τους και, προπάντων, ελληνική εκπαίδευση). Ιδιαίτερα, προτείνεται εγκατάσταση παλιννοστούτων και προσφύγων στις παραμεθόριες περιοχές για την ανάπτυξή τους (π.χ. Πόντιοι στη Θράκη) και δραστηριοποίηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, κυρίως στους ελληνικής καταγωγής ακατήχητους και αβάπτιστους, για την επιτάχυνση της αφομοίωσής τους στην ελληνική κοινωνία.

Γ'. Εθνική Πολιτική

1. Η εξωτερική πολιτική μας

α. Διαπιστώσεις: Η εξωτερική μας πολιτική παρουσιάζει ατέλειες και δυσκολίες. Τα **εθνικά ζητήματα** μένουν **ανοικτά** λόγω της πολυμέτωπης αντιπαράθεσης της Χώρας μας. Συχνές αδυναμίες: μειωμένο ενδιαφέρον, ανεκτικότητα, ηττοπάθεια, αναποτελεσματικότητα, αναξιοπιστία, **υποχωρητικότητα**, λανθασμένοι χειρισμοί. Συχνά παρατηρείται διεθνής απομόνωση ή και εχθρική αντιμετώπιση της Χώρας μας, με δική μας υπαιτιότητα, εκφραζόμενη κυρίως με την **απουσία σταθερότητας** και **ενότητας**. Την εξωτερική μας πολιτική παρακωλύουν η **εξάρτησή** της, συχνά, από κομματικούς μηχανισμούς και η διάσπαση των ενεργειών μας με την έλλειψη ομοφωνίας. Την επηρεάζει επίσης η δυσλειτουργία της κρατικής μηχανής, του πολιτικού βίου, η απουσία, συχνά, εθνικής ευαισθησίας ή η υποκρισία και αναξιοπιστία μερίδας του πολιτικού κόσμου. Την ευθύνη μοιράζεται και ο Λαός με την απάθειά του (περίπτωση Ιμίων) και την πρόταξη του ατομικού συμφέροντος. Επίσης τα Μ.Μ.Ε., με τη συχνή παραμόρφωση των πραγμάτων ή την καλλιέργεια άκαιρων ενθουσιασμών ή ηττοπάθειας.

β. Αναγκαιότητες: Προπάντων χρειάζεται **πανεθνική ενότητα** (“εθνικό δόγμα”) με καθαρούς στόχους, σταθερότητα ενεργειών, δυναμισμό και επιλογή χειρισμών. Επίσης **υπερκομματική στρατηγική** με διαχρονικό χαρακτήρα, εθνική ενότητα και ομοψυχία (συμβολή εδώ της πνευματικής ηγεσίας), με ευρεία συμμετοχή του Λαού και ενεργοποίηση κάθε πολίτη (χρήση του συνταγματικά κατοχυρωμένου δημοψηφίσματος). Συνιστάται η σύσταση διακομματικής επιτροπής για τη **χάραξη ενιαίας εξωτερικής πολιτικής** (μόνιμο Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής ή Επιτροπή Εξωτερικής Στρατηγικής), με τη συμπαράσταση των Κομματικών Νεολαίων (ευκαιρία εθνικής συνεργασίας και ενότητας της Νεολαίας μας).

Από πολλούς προτείνεται δυναμική έως ανυποχώρητη στάση (“**επιθετική εξωτερική πολιτική**”) για τις εθνικές διεκδικήσεις, μόνιμη πίεση και κυρίως πίστη “στο Θεό και την πατρίδα”! Εκμετάλλευση, επίσης, της γεωπολιτικής θέσης της Χώρας μας στα διεθνή FORA και συχνότερη προσφυγή στους Διεθνείς Οργανισμούς, με δυναμισμό και σταθερότητα. Ειδικές προτάσεις: Ανάθεση στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της υπευθυνότητας για το χειρισμό των εθνικών θεμάτων και λειτουργία Συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας (“Εθνικό Υπερκομματικό Συμβούλιο”). Υπουργός Εξωτερικών κοινής αποδοχής.

2. Διπλωματική Εκπροσώπηση

α. Γίνεται λόγος για ελλείψεις και **ανεπάρκεια** της διπλωματικής μας εκπροσώπησης και για συχνή δυσκίνησή ή και αδράνεια. Πολλοί μιλούν για συχνά λανθασμένους διπλωματι-

κούς χειρισμούς και αναποτελεσματικότητα στις διεθνείς μας σχέσεις.

β. Προτείνονται: Δημιουργία ισχυρού, **αναβαθμισμένου και ικανού Διπλωματικού Σώματος**, που θα εγγυάται τη δυναμική και αποτελεσματική παρουσία της Χώρας στο διεθνή χώρο, με ισχυρό λόγο στα κέντρα λήψεως αποφάσεων. Προσόντα: επαρκής γνώση της ιστορίας μας, συνεχής ενημέρωση, ικανότητα στην ανάπτυξη φιλικών σχέσεων. Γνώση και προβολή των αρχαιολογικών ευρημάτων για την υποστήριξη των εδαφών μας. Οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων για την προβολή της Χώρας μας (ρόλος Μορφωτικών Τμημάτων), ικανότητα διείσδυσης στο “Ιντερνέτ”, αντιμετώπιση της εχθρικής προπαγάνδας κ.λπ.

Στόχοι: αξιόπιστη προβολή των θέσεων της Χώρας μας, **διεθνής ενημέρωση** και ενίσχυση της εικόνας της, αφύπνιση της διεθνούς κοινής γνώμης, κινητοποίηση των φίλων της Ελλάδας, **κινητοποίηση των επιστημόνων** και του πνευματικού κόσμου.

Μέσα: διακομματική στελέχωση του ΥΠ.ΕΞ., χρησιμοποίηση των δυνατοτήτων της Ορθοδοξίας στη χάραξη εθνικής στρατηγικής. Δημιουργία δυνατοτήτων επαφών της Ελληνικής Νεολαίας με Νεολαίες άλλων Χωρών (κατασκηνώσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις κ.ά.). Προτείνεται **μόνιμος Υφυπουργός Εξωτερικών** και Επιτροπή Εθνικής Στρατηγικής.

3. Ξένες επεμβάσεις

α. Διαπιστώσεις: Την ανάπτυξη της εθνικής πολιτικής μας παρακωλύουν οι ξένες επεμβάσεις με σημαντικότερες εκείνες των Η.Π.Α. και της Ε.Ε. (ισχυροτέρων Κυβερνήσεων). Κορυφαίες εκφράσεις αυτής της στάσης η ελληνοτουρκική ένταση, το Κυπριακό και το ζήτημα των Σκοπίων. Οι επεμβάσεις είναι ζημιογόνες (υπαγόρευση της πολιτικής μας) στην προώθηση των εθνικών μας θεμάτων. **Η οικονομική εξάρτηση εντείνει τη διάθεση υπακοής. Οι Μεγάλοι φέρονται σαν κυρίαρχοι**, εκμεταλλεζόμενοι τους μικρούς Λαούς. Η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης συνέτεινε στην παγκόσμια μονοκρατορία. Η τακτική αναζήτησης προστατών είναι εθνικά βλαπτική, όταν αποκαλύπτεται σαφής εχθρική στάση ή ανοικτή συμπαράσταση στον αντίπαλο (στάση Η.Π.Α. και Ε.Ε. έναντι της Τουρκίας). Οι παρεμβάσεις των Η.Π.Α. οξύνουν τελικά τους εθνικούς προβληματισμούς μας και διαπιστώνεται, ότι στο τέλος μένουμε πάντα μόνοι.

β. Προτείνεται: Η **εγκατάλειψη της τακτικής της εξάρτησης** (“όχι μαριονέτες των Αμερικανών”). Η επιδίωξη φιλικών σχέσεων δεν αποκλείει την απαίτηση αυστηρής ουδετερότητας και την αποφυγή της τυφλής εμπιστοσύνης, αλλά και τη λήψη πρακτικών μέτρων (π.χ. εμπάργκο στην κατανάλωση προϊόντων) για τις χώρες που παραβιάζουν τα εθνικά δίκαιά μας.

4. Οικουμενικός Ελληνισμός

α. Διαπιστώσεις: Ο Ελληνισμός της Διασποράς αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην ανάπτυξη της εξωτερικής μας πολιτικής και στην ιστορική μας πορεία. Διαθέτει **μεγάλη δύναμη και κύρος** για την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων και την κάλυψη των ελλείψεων ή και αδυναμιών της εξωτερικής πολιτικής μας. Σ' αυτόν κυρίως αποδίδεται η τεράστια σημασία της Ορθοδοξίας και η αποτελεσματικότητά της (Οικουμενικό Πατριαρχείο) στη **διατήρηση της ενότητάς του**. Εν τούτοις, η επικοινωνία με την Ομογένεια του Εξωτερικού δεν είναι πάντοτε η πρόποσα, **η Ελληνική Παιδεία είναι συχνά υποβαθμισμένη**, και έτσι χωλαίνει η καλλιέργεια ελληνικού φρονήματος. Επιτακτική είναι η ανάγκη διατήρησης της ενότητας με το μητροπολιτικό κέντρο.

β. Προτείνονται: Αξιοποίηση του Αποδήμου Ελληνισμού μέσω του ΣΑΕ και παραμονή της έδρας του στη Θεσσαλονίκη. Συνεχής ευαισθητοποίηση, **ενεργοποίηση** και αξιοποίηση του Οικουμενικού Ελληνισμού **με βάση την Ελληνική παιδεία και την Ορθόδοξη Εκκλησία**. Σταθερή μέριμνα του Κέντρου για την Ομογένεια, με τη συνεργασία των Ελληνικών Κυβερνήσεων μαζί της. Απόλυτα αναγκαία κρίνεται η ανασύσταση του Υφυπουργείου (ή και Υπουργείου ακόμη) Αποδήμου Ελληνισμού. Προτείνεται ακόμη η σύσταση “Βουλής” των απανταχού Ελλήνων. Συνιστώνται διευκολύνσεις της Ομογένειας για επίτευξη μονίμων ανοικτών σχέσεων μαζί της (π.χ. θέματα στράτευσης, διευκόλυνση οικονομικών δραστηριοτήτων, ένταξη στο ελληνικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, κίνητρα για επίσκεψη του Κέντρου, συμμετοχή στην πολιτική ζωή). Ιδιαίτερα να επιδιώκεται η **επαφή της με την ελληνική γλώσσα, τον πολιτισμό, την ελληνική ιστορία**. Ενίσχυση του έργου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και συμπαράταξη του Εθνικού Κέντρου σε περίπτωση απειλής των δικαιωμάτων της Ομογένειας (π.χ. Κωνσταντινούπολη).

Δ'. Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια

1. Ένοπλες Δυνάμεις

α. Διαπιστώσεις: Η εξέλιξη των εθνικών μας θεμάτων δημιουργεί την εντύπωση, ότι η άμυνα της Χώρας μας είναι υποβαθμισμένη, κάτι που θα συνιστούσε κίνδυνο για την εδαφική μας ακεραιότητα και την εθνική συνοχή μας. Η ένταση των σχέσεων με την Τουρκία αποδεικνύει, πράγματι, **ελλείψεις** εν όψη των κινδύνων. Στις ακριτικές περιοχές (και κυρίως στα νησιά του Αιγαίου) η ύπαρξη παρόμοιων αισθημάτων επηρεάζει τη γενικότερη στάση και αποδυναμώνει το εθνικό φρόνημα.

β. Προτείνεται: **Η ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων** για τη θωράκιση του Έθνους, την ενίσχυση των συνόρων μας και την εδραίωση της ελευθερίας μας. Ο **στρατός** όμως πρέπει να είναι εντελώς **ακομμάτιστος** για την ανόρθωση του κύρους του. Επιβάλλεται η ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων για το αξιόμαχό τους. Συνιστώνται: Εξοπλισμός, αύξηση δαπανών, αναπροσαρμογή της μισθοδοσίας, αύξηση μονίμου προσωπικού, πιθανή ίδρυση “Ταμείου Εθνικής Αμύνης”, αλλά και μείωση του στρατοκρατικού πνεύματος μέσω της **παιδείας**. Επίσης, αξιοποίηση σε κρίσιμες στιγμές των Αποστράτων. Επιβάλλεται η στράτευση των γυναικών από την ηλικία των 18 ετών, λόγω της εξωτερικής απειλής, αλλά και της ισότητας των φύλων. Η στρατιωτική θητεία των γυναικών -υποστηρίζουν κάποιοι- μπορεί να καλύψει τα κενά των απαλλασσομένων απ' αυτήν.

Η θητεία διχάζει τις γνώμες. Πολλοί υποστηρίζουν τον υποχρεωτικό της χαρακτήρα και προτείνουν αύξηση (30 μήνες), αλλά και βελτίωση των συνθηκών της.

Προτείνεται η δημοσιοποίηση επωνύμων πολιτών της Χώρας, που δεν υπηρέτησαν στο στρατό (για εθνικό παραδειγματισμό). Αίτημα: Ο εκάστοτε υπουργός Εθνικής Άμυνας να έχει εκπληρώσει κανονικά ή απαλλαγεί νόμιμα από τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του. Άλλοι θεωρούν την υποχρεωτική θητεία φασισμό και ταπείνωση, αφού καταντά να σημαίνει “αγγραφεία” ή “τιμωρία”, και καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γι' αυτούς προτείνεται μείωσή της και υποκατάστασή της με **κοινωνική προσφορά** (Όσοι δεν επιθυμούν την στράτευση να μετέχουν σε κοινωνική υπηρεσία). Αυτό ισχύει και για τους **“αντιρρησίες συνείδησης”**. Υποστηρίζεται η κοινωνική αποδοχή τους και αναγνώριση του δικαι-

ώματός τους, όπως και η μη ποινική αντιμετώπισή τους (Να αναλαμβάνουν κοινωνική υπηρέστια). Οι υποστηρικτές της υποχρεωτικής θητείας υποστηρίζουν την κατάργηση των σπουδαστικών αναβολών, τη μη εξαγορά της θητείας και δέχονται, ότι η άρνησή της οφείλεται σε κακή πληροφόρηση.

2. Εσωτερική ασφάλεια

α. Διαπιστώνεται η αναγκαιότητα της Αστυνομίας για την εσωτερική αρμονία και την ευρυθμία του κοινωνικού βίου. Επισημαίνονται, όμως, και **δείγματα αυθαίρετης συμπεριφοράς** και υπέρβασης, από έλλειψη ευρύτερης παιδείας και επάρκειας στην εκπαίδευσή τους. Αναγνωρίζεται η συμβολή της στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και του εγκλήματος.

β. Προτείνονται: Η καθολική αναδιοργάνωση των Σωμάτων Ασφαλείας (παιδεία-εκπαίδευση) και η αγωγή για την **καλή χρήση της εξουσίας**. Νομοθετική διευθέτηση του περιορισμού της αυθαιρεσίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αντιμετώπιση της ηθικής αταξίας μερίδας των αστυνομικών οργάνων (χρηματισμός, σποραδική σύμπραξη με το έγκλημα, π.χ. με εμπόρους ναρκωτικών και άλλα παρόμοια) και εξύψωση του ήθους με την εφαρμογή της αξιοκρατίας.

Ε'. Εθνική Ταυτότητα

1. Εθνική συνείδηση

α. Διαπιστώσεις: Οι εξελίξεις στα Βαλκάνια, το πρόβλημα με την Τουρκία και η ευρύτερη ανάδυση των εθνικισμών επηρεάζουν και τη σκέψη της Νεολαίας μας. Γίνεται δεκτή η κρίση της εθνικής συνείδησης και ο **κίνδυνος αλλοτριώσης**, αλλοίωσης, δηλαδή, της εθνικής φυσιογνωμίας, με την **ανεξέλεγκτη εισαγωγή ξένης κουλτούρας**, ηθών και προτύπων, ενδυμασίας και συμπεριφορών, και απομάκρυνση από τον παραδοσιακό τρόπο εθνικής ύπαρξης. Απειλείται, έτσι, η **εθνική ταυτότητα**, με την αλλοίωση των διαχρονικών συστατικών της και απόληξη στην πολιτιστική ισοπέδωση και κατάπτωση. Σ' αυτό συντελεί και ένα συλλογικό σύμπλεγμα κατωτερότητας. Η **παράδοση** είναι το στήριγμα του Έθνους, πηγή δύναμης και συνέχειάς του. **Απειλείται η Ορθοδοξία** (ιστορική πίστη του Ελληνισμού) και νοθεύεται η γλώσσα. Το πιο ανησυχητικό είναι η αδιαφορία.

Αποδυναμώνεται η φιλοπατρία (η στάση μας στο σκοπιανό και στο τουρκικό πρόβλημα κρίνεται ως έλλειψη φιλοπατρίας). Κάποιοι μιλούν για έλλειμμα πατριωτισμού και αδιαφορία των Ελλήνων για την Ελλάδα και τις Εθνικές Γιορτές μας. Βέβαια, διευκρινίζεται, ότι ο **εθνικισμός** δεν μπορεί να ταυτισθεί με τη φιλοπατρία, διότι είναι ψευδοπατριωτισμός και **βλάπτει την πατρίδα**. Η απίσχναση της εθνικής συνείδησης ενισχύεται από την καλλιέργεια της ξενομανίας, καρπού μιας συλλογικής μειονεξίας και συνέχειας του "γραιοκλιτισμού" του παρελθόντος. Η **ξενομανία** εκφράζεται ως άγονος μιμητισμός και άκριτη υιοθέτηση ξένων προτύπων, χωρίς δυνατότητα επιλογής και κριτικής ανταλλαγής πολιτιστικών αγαθών. Τα φαινόμενα αυτά οδηγούν στην αποκοπή από τις ρίζες και σε αλλοίωση της εθνικής φυσιογνωμίας.

β. Προτείνονται: Αγώνας για τη διατήρηση της εθνικής πολιτισμικής ταυτότητας με **ενίσχυση της εθνικής αυτογνωσίας** (αγωγή και τόνωση του εθνικού φρονήματος). Επισημαίνε-

ται ο ρόλος της Παιδείας (με την ευρύτερη σημασία του όρου): Εξάλειψη της μειονεξίας και **συνδυασμός των στοιχείων της παράδοσης με τα σύγχρονα πολιτιστικά δεδομένα** καταπολέμηση του εθνικιστικού πνεύματος με τον αυθεντικό πατριωτισμό (“η αρχαιογνωσία δεν μπορεί να ταυτιστεί με την αρχαιομανία”). Ανάγκη **σεβασμού των εθνικών συμβόλων** (σημείας-εθνικού ύμνου), της καθαρότητας της γλώσσας και της εθνικής ιστορίας, χωρίς σωβινισμούς. Η Ορθοδοξία μπορεί να συμβάλει στη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς και στην εθνική συνέχειά μας. Τονίζεται η αλληλοσυμπλήρωση Ελληνισμού και Ορθοδοξίας. Ο αγώνας αυτός ωφελεί και την Ε.Ε., διότι διασώζει τα πολιτιστικά θεμέλιά της. Η Ευρώπη, άλλωστε, των Λαών δεν μπορεί παρά να είναι και Ευρώπη των πολιτισμών! Η εθνική αποστολή της νεολαίας κρίνεται σημαντική, διότι αυτή, με την κατάλληλη Παιδεία, μπορεί να αναπτύξει την υγιή φιλοπατρία (“για την πατρίδα, αν χρειαστεί, να δώσουμε και τη ζωή μας” - σημειώνεται), αποκρούοντας την ξενομανία. Προτείνεται η κατάργηση των ξενόγλωσσων επιγραφών (ακόμη και φορολόγησή τους) για την προστασία της γλώσσας (ευθύνη Μ.Μ.Ε.). Ακόμη, ο τονισμός της σημασίας των εθνικών και εκκλησιαστικών εορτών μας.

2. Εθνική προοπτική

α. Διαπιστώσεις: Έντονος είναι ο προβληματισμός των νέων για την εθνική μας πορεία και συνέχεια, το μέλλον δηλαδή της Χώρας. Η αίσθησή τους είναι, ότι φαίνεται “αβέβαιο”. Η Ελλάδα οδεύει “γυμνή” προς το 2000 και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει είναι τεράστια. Ενώ μιλούμε για ενοποίηση, δύο μόλις βήματα πριν από το 2000, κυριαρχεί αστάθεια και ένταση. Βλέπουν τον **κίνδυνο απώλειας της “εθνικής ταυτότητας”** και θεωρούν την ευθύνη μεγάλη. Οι πνευματικές αξίες θυσιάζονται στον καταναλωτισμό της σύγχρονης κοινωνίας, αποτέλεσμα του ωφελμισμού, που έχει αναχθεί σε κυρίαρχη ιδεολογία, ξένη προς την παράδοσή μας και την ελληνική νοηματοδότηση του βίου.

β. Προτάσεις: Η ανάγκη άμεσης αντίδρασης, με συνεργασία όλων των παραγόντων προβάλλει επιτακτική. Στόχος θα είναι η **αποδυνάμωση των ελαττωμάτων** μας και η τόνωση και αξιοποίηση των εθνικών μας αρετών και προτερημάτων. Μέτρα: “ενίσχυση της εθνικής αυτογνωσίας, **αναβάθμιση της εθνικής παιδείας**, δημιουργία **κομμάτων αρχών**, σταθερή εξωτερική πολιτική, εκσυγχρονισμός της οικονομίας, ανάπτυξη ατομικής πρωτοβουλίας, ενίσχυση των **δημοκρατικών θεσμών**, κριτική στάση απέναντι σε κάθε τι το ξενόφερτο”. Σε τελευταία ανάλυση πρόκειται για συντήρηση της εθνικής ταυτότητας. Η κραυγή των νέων δείχνει την αγωνία τους:

“Οι Πολιτικοί ας ακούσουν τις φωνές των Εφήβων -γράφουν- ας ντραπούν, ας αλλάξουν. Δεν μπορούν να μας γκρεμίζουν τα οράματα και να μας οδηγούν στο δρόμο των συμφερόντων”. Και συνεχίζουν: “**Επενδύστε στη νέα γενιά!** Βγάλτε το κουστούμι του ενηλίκου και γίνετε πάλι παιδιά (πρβλ. Ματθ. 18,3). Θέλουμε να φτιάξουμε μαζί ένα κόσμο γεμάτο ελπίδα”!

